

(Fremsat 22/2 84. Første behandling 9/3 84. Betænkning 5/4 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om socialforskningsinstituttet. (Ændring af ledelsesstrukturen).

(Fremsat 7/2 84. Første behandling 15/2 84. Betænkning 5/4 84).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Alice Faber (SF):

Vi havde i SF gerne set, at man havde ventet med at fremsætte dette forslag, til man havde set på hele forskningsområdet på bag-

grund af planredegørelsen om forskningen, som ligger på vores bord nu, og i den forbindelse også på hele sektorforskningssiden, som socialforskningsinstituttet hører til. Det har et flertal i folketinget imidlertid ikke ønsket.

Vi finder, at de ændringsforslag, vi gerne vil have igennem, giver en større uafhængighed af socialministeren for socialforskningsinstituttet. Vi havde også gerne set, at man havde taget mere hensyn til brugerne og givet dem større indflydelse på forskningen, end socialministeren har ønsket.

Jeg håber, at det ændringsforslag, socialministeren har fremsat, hvor man i betænkningen har beskrevet direktørens opgave, bliver fulgt lidt mere fra administrationens side, end vi af og til har set, når vi har arbejdet med denne lovgivning i folketinget.

Vi har af og til følt, at man fra administrationens side i for ringe udstrækning har fulgt de bemærkninger, der har stået i betænkningen, og som er udtryk for, hvad folketinget har ment om de forskellige forslag, men måske i for høj grad set på, hvad der har stået i det oprindelige forslag, som er fremsat fra regeringens side.

Om det andet ændringsforslag fra socialministeren mener vi, at det skaber en alt for bureaukratisk opbygning af socialforskningsinstituttet, og det mener vi ikke kommer til at gavne forskningsmiljøet dér.

Tinning (VS):

Der er måske ikke så meget grund til at udtale sig om ændringsforslagene, fordi det allerede ligger fast, hvad der kommer til at foregå. Det radikale venstre vaklede nok et kort sekund, men faldt derefter alligevel på plads. Så vidt jeg kan se, kommer vedtagelsen af socialministerens ændringsforslag til at betyde, at vi her ser et af de første skridt til realisering af regeringens moderniseringsplan. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at det radikale venstre allerede i dag er med til at hjælpe dårlige sider af regeringens moderniseringsplan igennem.

Jeg står her med en artikel fra dagbladet Information af 2. december 1983 af hr. Fogh Rasmussen. Jeg vil bede socialministeren kommentere en del af indholdet i denne artikel. Det, der er bemærkelsesværdigt ved dette forslag, er lige præcis, at man ikke berører

[Tinning]

finansieringssiden af SFI, men man laver om på styreform og på den organisatoriske struktur. Det, der berører finansiering, lader vi som om, vi ikke kender, det ser vi bort fra. Det er i sig selv aldeles hovedløst, men det er der jo så meget der er herinde. Derudover siger hr. Fogh Rasmussen i den nævnte artikel, at moderniseringsredegørelsen betyder f.eks.:

»...at bevillingerne til socialforskning ikke gives direkte til producenten, socialforskningsinstituttet, men derimod til brugerne, som derefter kan rekvirere og betale for arbejdet hos socialforskningsinstituttet...«

Jeg vil bede socialministeren oplyse, om det er en eller anden tilfældig skribents, eller det faktisk er ministerens eller måske oven i købet regeringens holdning. Jeg mener, det er vigtigt at få at vide, hvad dette betyder for finansieringssiden. Det kunne også være rart at få at vide, hvad det er, man forventer disse brugere vil efterspørge. Hvordan forventer man i øvrigt, at brugerne skal finde ud af at lave de tværgående undersøgelser, man normalt har lavet på SFI indtil nu?

En anden ting, det er en af mine kæpheste i denne sammenhæng, er regeringens ustyrlige trang til at bruge private konsulentfirmaer. Jeg har, hver gang vi har snakket om SFI, spurgt socialministeren, hvorfor i alverden man har benyttet sig af dette T. Bak-Jensen-firma. Socialministeren har indtil nu konsekvent afstået fra at svare. Jeg forsøger dog en gang til.

Det har vist sig under udvalgsarbejdet, at konsulentfirmaet T. Bak-Jensen er tilhænger af berufsverbot. Der står direkte i konsulentrapporten:

»Det er derfor af helt afgørende betydning for instituttets udvikling, at der er engageret en medarbejderstab, hvis faglige kvalifikationer er afstemt med instituttets opgavestruktur« - og så kommer det vigtige - »og hvis holdninger og indstillinger gør det muligt at etablere et positivt arbejdsklima.«

Jeg ved, socialministeren har sagt, at man selvfølgelig ikke bør tage hensyn til medarbejdernes holdning, når man ansætter folk, men det, det drejer sig om, er, at vi har haft et konsulentfirma, som helt åbenbart siger: vi synes, der skal være noget berufsverbotliggende ved ansættelse på socialforskningsinstituttet.

Vi har også haft en konsulentrapport, som vælter en masse kritik af sig ud over medarbejderne på socialforskningsinstituttet, og hver gang man i øvrigt beder om at få konkrete eksempler på kritikken, hvor kritikken kommer fra, med andre ord prøver at få kritikken formuleret på en måde, så man kan forholde sig til den, så fremgår det af rapporten, at man ikke kan oplyse, hverken hvem der har sagt hvad eller sådan i øvrigt de konkrete eksempler. Der er simpelt hen tale om en rapport, der dels bygger på almindelig hetz, dels åbent vedkender sig, at der bør være berufsverbot.

På den baggrund synes jeg socialministeren i det mindste skulle fortælle os, om han agter at gøre brug af det konsulentfirma én gang til. Det allermost uhyggelige er jo i øvrigt, at man har bedt SFI betale over ½ mill. kr. bare for at få at vide, at det, de laver, er noget bras jævnt hen, og at man burde se at få berufsverbot derovre. Det er i sig selv rystende, men når socialministeren ikke vil fortælle, hvorfor han har valgt dette konsulentfirma, bør ministeren i det mindste fortælle, om det virkelig er meningen, at vi skal have mere fra den kant.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 55 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1, 3, 4 og 6 og § 1,
således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes uden afstemning.

§ 2 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

[Tinning]

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til indenrigsministeren og socialministeren:

»Hvilke konsekvenser vil det få, at indenrigsministeren har afskaffet tilskuddet til den håndkøbsmedicin, som hidtil har kunnet ordineres på recept og dermed har været tilskudsberettiget?«

Af Agerschou (SF) og Lenger (VS).

(Forespørgslen anmeldt 27/3 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/3 84).

Begrundelse

Agerschou (SF):

Den 23. marts 1984 afskaffede indenrigsministeren pludselig tilskuddet til den håndkøbsmedicin, som hidtil har kunnet ordineres på recept og dermed være tilskudsberettiget. Beslutningen var præget af den specielle form for indenrigsministeriel enevælde, der er blevet mere og mere fremtrædende gennem det sidste par år.

Sundhedsstyrelsens medicinudvalg, som det vel er meningen at ministeren skulle rådføre sig med i den slags sager, er ikke blevet spurgt. Jeg regner med, at indenrigsministeren i dag vil delagtiggøre os i, hvorfor det ikke skete, og om ministeren måske planlægger at nedlægge medicinudvalget. Beslutningen betyder klart, at syge nu skal betale mere for medicin. Det er en indlysende konsekvens, selv om indenrigsministeren forsøger at bortforklare det.

Først forsøgte ministeren at fortælle, at det nærmest var lægernes honorar, man ville ramme. Da det senere viste sig, at det var de syge, der kom til at bære langt størstedelen af besparelsen, giver ministeren sig til at fortælle, at hensigten er at fjerne en utilsigtet tilskyndelse til lægebesøg. Det bliver de hjer-

tepatienter, det bl.a. går ud over, sikkert glade for at høre.

Ministeren har også forsøgt at fortælle, at det er ganske minimale beløb, den enkelte kommer til at betale, men det kommer ganske an på, hvilket økonomisk niveau vedkommende befinder sig på – hvis man vil hævde det. Der er eksempler på hjertepatienter, der skal have deres medicin, som kommer til at betale 160–175 kr. mere om måneden. Vi har et eksempel på en patient med Parkinsons syge, der må påregne en merudgift på godt 300 kr. om måneden. Det er ikke småbeløb for de pågældende, bortset fra det for os helt uanstændige i, at det åbenbart i stigende grad skal være éns eget økonomiske problem, hvis man er så uheldig at lide af en kronisk sygdom.

Socialministeren har skyndt sig at sige, at der vil ske compensationer over den sociale lovgivning. For det første omfatter det ikke de kronisk syge i almindelighed. For det andet omfatter det heller ikke pensionister i almindelighed, sådan som det nærmest er fremgået af den offentlige debat. For det tredje er indenrigsministerens beslutning efter min opfattelse klart kommet bag på socialministeren. Men han giver sig alligevel fortrøstningsfuldt til at feje op efter indenrigsministerens fadæse. Socialministeren vil f.eks. have indføjet de berørte præparater på pensionisternes medicinkort, ellers ville det ende i en yderligere meradministration på de i forvejen hårdt plagede socialforvaltninger og betyde, at pensionister skal gennem en besværlig ansøgningsproces. Derfor vil ministeren have medicinkortene lavet om. Der er bare den hage ved dette projekt, at den altovervejende del af kommunerne lige netop nu har fået lavet medicinkort til udsendelse pr. 1. april, og derfor vil det betyde en voldsom meradministration og merudgifter for kommunerne, hvis det pludselig skulle laves om. Det bliver det sikkert heller ikke, og derfor er snakken om compensation et illusionsnummer. Det, der er sket med indenrigsministerens beslutning, er, at de syge skal til at betale noget mere, fordi de er syge. Det er åbenbart indenrigsministerens politik over for den gruppe mennesker, og det er den holdning, at de syge skal til at betale noget mere, fordi de er syge, vi i dag i folketinget med denne forespørgsel vil se om der er flertal for.